



Nro. 25

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK  
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL,

*Indult Bétsből, Kedden Mártyius 27. ik napján  
1804. ik esztendőben.*

Frantzia Respublika.

Miként kerülnének legyen Pichegrü és Georges keletzébe, környülállácosan elő adja a' Journal de Paris nevezetü Párisi közönséges újság leveleknek írója.

„Pichegrüt, úgymond, egy Leblanc ne-  
vü pénzváltó szolgálta kézbe, a' kinél tudatil-  
lik, a' ház ötödik emeletjében, egy kis szobában  
lakott, és 15000 livert fizetett ez a' Fr. Ex-Generál  
hónaponként. Ez a' Leblanc, az első Con-  
sul főgorához, és Páris városa mostani Commen-  
dásához Generál Murathoz menvén, magát  
arra ajánlotta, hogy száz ezer livráért kézbe ad-  
ja Pichegrüt, mely summa pénz meg isigirte.

B b

tett ő néki. A' dolog elzközlésének idejét, óráját, és módját mingyárt meg határozták. Leblanc a' melleje adatott fegyveres embereket éjjel, a' midőn már Pichegrü jól aludt, a' maga szállására vezeti, szobájának kúlsát kezekbe adja, és mivel jól tudták ők azt, hogy amaz, mindenkör két pистolyt, és egy óldal fegyvert hordott's tartott magánál, olly tsendefsen nyitották fel a' szoba ajtaját, hogy tsak akkor ébredt fel Pichegrü, mikor már felette állottak a' katonák, kik között egyik, leg elsőben is a' nyofzolya mellett állott asztalon vólt fegyverét fogta el, és vitte ki a' szobából. — A' többi magát nyomták le az ágyba, de ő valami nagy nehezen lábra kapván velek ölbekapott, hármat a' földre tiport, a' leg erősebbet melybe úgy meg ütötte, hogy még most is vért pökik. — Egyiknek a' karján lévő vastaghúsba harapott, és el sem bocsátotta mind addig, mig a' hús a' szájába maradott. Hosszas velek való küzködése után magát meg adta, és világossan megmondotta nékiek, hogyha fegyverét kezébe vehette volna, vagy ő néki, vagy az ötet meg fogóknak meg kellett volna halni.

Minekutánna Státus Tanátsos Reál eleibe vitetett, és leg elsőben kérdőre vonatott volna, ezen kérdésre Ki legyen ő? így felelt, mivel ő eléggé esméretes, nem szükség hogy egyenesen feleljen. — Honnan jött? Angliából — Mítso da úton módon? Hajón, mellyet meg is nevezett. — Hol szállott ki a' szárazra? Dieppe mellett. — Hát onnan kihozta ötet Párisba? Magam jöttem, felele. — Esméri e' Moreau Generált? Igen is — Láttá e' ötet, vagy vólte' vele? Azután, a' mi köz-

tünk történt, nem másként, hanem kivont fegyverrel láthattuk volna mi egymást. — Hát Georget láttá é? Reménylem, hogy engem orozva való gyilkosnak senki sem tart. — Mitsoda feltétellel jött Párisba? Hogy Moreaut a' velem való rossz bánásért számadásra vonnyam s. a. t. — Azt írják, hogy Moreau meg fogat-tatása után azért maradt volna Pichegrü Párisban, mivel olly bizodalomban vólt, hogy amazért zenebonat indit a' nép, 's akkor osztan ő, a' vele Angliából ment ö'zve esküttekkel, és a' már hazájokban vissza botsátatott, de alattomban még is békételen emigransokkal együtt a' contra-revolu-tiót el kezdi.

A' mint a' Journal de Paris nevezetű újság leveleknek 5 ik Martziusi darabjából olvas-suk, már a' Moreau procellusa is el kezdődött. Írásai közt, Pichegrünek egy levele is talál-tatott, mellyet ez néhány esztendővel ennekelötte Beyreuthból amához küldött, 's ötet arra kérte, hogy az ő ügyét fogja fel, és eszközöllyön nékie amnest át. Egyfzersmind keservelesen panaszolko-dott néki, hogy igen nyomoruságos állapotban lé-gyen. A' Moreau válaszának conceptusa is ezen levélben találtatott, mellyben világossan meg ír-ta amanak, hogy néki az illy dolgokba semmi bé-folyása nem lévén, amnestiát számára nem eszkö-zölhet, hanem nyomoruságos életének könnyebi-tésére, ime 6000 livert küld néki ajándékba, 's igi-ri, hogy ha alkalmatossága leszen segítésére, ké-retlen is végbe fogja azt vinni.

Kevésbe múlt, a' mint a' fellyebb nevezett Párisi ujság levél beszéli, hogy Senator Barthe-lemy is, Pichegrü miatt, bajba nem esett. A'

kik a' Frantzia szövevényes Revolutiónak hifforiá-  
 ját szorgalmatossan olvaflák, jól emlékezhetnek,  
 hogy a' Directorium ezt a' Barthelémyt, a' ki tud-  
 niillik a' Franczia nemzet és Berlini Kir. udvar-  
 közt szerzett Baziliai békeffégnek leg nagyobb elz-  
 köze vala, 's arra nézve Directorságra is emelte-  
 tett, Pichegrüvel, 's többekkel együtt déli  
 Amerikának Cayenne nevezetü kietlen szigeté-  
 be számkivetésbe küldötte, a' honnan a' Bona-  
 parte Conzulsága alatt vissza hivatott, és ártat-  
 lansága meg esmértetvén a' meg tartó Tanáts tag-  
 jáva tétetett. Néhány hólnapokkal ennekelőtte,  
 egy Gautier nevü Abbas avagy Frantzia Pap által,  
 Pichegrü Londonból Barthelémynek közönc-  
 tet izent. Ennek a' papnak sokszori ünfolására  
 ez amannak egy levelkét irt, mellynek egész fog-  
 lalattya ezekből állott: „Örvendek kedves Pi-  
 cardom (ezt a' nevet adta Pichegrü magá-  
 nak, midön a' Cayennei szigetből ki szökött vala),  
 hogy Kigyelmed jó egeffégben és állapotban van.  
 Azon barátságát; mellyet a' mi köz szerentsétlen-  
 ségünkben, Kigyelmed erántam mutatott, el nem  
 felejttem.“ — Minekutánna ezen mostani öfzve es-  
 küvésnek lassú hire Párisba meg jutott volna, Pi-  
 chegrü Londonból Senator Barthelémynek  
 egy levelet küldött; de ez, előre is tudván azt,  
 hogy a' Policia, avagy a' közönséges bátorségra  
 ügyelő Hivatal vigyázóságát ez a' levél el nem ke-  
 rülhette, fel sem szakasztotta, hanem egyenessen  
 Cambaceres Conzulhoz vitte, 's nékie által  
 adta.

A' Georges meg fogattatása, a' fent neve-  
 zett Párisi közönséges levélnek 12 dik Martziusi  
 darabjában következendöképen irtatik le: „Martzi-

us 9-ik napján, úgy mond, estvéli 7 órakor, egy lámpás és tsörgő nélkül való fiaker kotsi, Párisnak Egalité nevű utzáján keresztül szalad (Azon időtől fogva, hogy egynéhány esztendővel ennek-előtte a' pokolbéli puskaporos hordó által az első Konzult e' világból az ellene öszve esküttek ki akarták végezni, estétől fogva viradtig, semmiféle kotsinak lámpások és tsörgős lovak nélkül járni nem szabad), a' Politziának több agensei utánna erednek, az útza végén utól érik, 's az első a' lónak zabláját meg kapja, 's meg állítja. A' kotsiban ülök között az egyik, a' rajta volt köpönyeget hátra veti, a' kotsiból ki ugrik, a' lovat zablán tartó Policia Agenst meg támadja, kezében volt töltött piflojával a' bal szemébe lö, halva a' földre tsapja, 's maga, könnyü szerrel lévén, el szalad. A' mélsáros utzához közel a' Policia Agensek ismét utól érik, a' leg közelebb valóra ismét rá lö, 's tomporán éri. A' két puska lövésre, a' mihelyekből és áruló bóltokból sok ember ki fut, a' gyilkosra reá rohannak, és mintha mindnyájoknak fülökbe sügták volna, szájaikon a' Georges nevét pengetik. Egy pénzváltónak bóltjából egyik írója ki fut, a' gyilkost ő is meg támadja, és abban a' szempillantatban, mellyben ötet keresztül szúrni akarja, a' kezében volt hegyes tört meg kapja, 's markából ki tsafarja. Egy kováts legény oda fut, vas fогоjával Georget úgy meg ragadja, hogy ki sem mozdúlhat álló helyéből. — Egy terenyés talpas mélsáros legény egy köttel melléje ugrik, a' földre le teríti, jó erőssen meg kötözi. — Azon közben a' strázsáló katonák is oda érkeznek, 's által akarják a' gonosztévöt venni, de azok a' polgárok, a' kik ötet üzték és

meg is fogtak, a' katona tisztt engedelmevel, magok vitték őtet kötözve a' Præfectura házhoz. Ennek látására számtalan ember tudult ki a' házából, 's kiki nagy fel szóval így kiáltozott: *Éljen, Éljen Bonaparte*, hallyanak meg az őlzve esküttek!! Azon útza, melyben *Georget* meg fogtak, egész virattig dugva volt emberrel, 's kiki nagy kivánsággal, és öröm kiáltások közt halgatta azon történetnek szerentsés kimenetelét. Az, a' ki *Georges* sel együtt a' kotsiba ült, 's vele együtt a' város kö kerítésén ki akart mászni, az ifjabb *Leridan*, a' zenebona közt elébb akart állani, de a' *Tournon* nevezetű útzában ő is el fogatott. — *Georges* a' *Justic* minister, avagy fő biró házában töltötte el az éjelt, a' honnan a' következett reggel, számos katona vigyázat alatt, egy vas rőtélyes szekérben a' *Tempeli* fog házba vitetett 's szoros tömlőczbe tsukatott.

*Weisenburgban* az oda való békeség szerző biró *Lajolais*, a' Párisban *Pichegru* vel együtt meg fogattatott *Lajolais* Fr. Ex Generálnak testvér öttse ezen őlzve eskütteknek tzimborás társok, és *Offenburgban* egy *Reich* nevezetű Bároné el fogattattak. Ez az alízony személy, a' ki az 1797-ik esztendőbéli *correspondentiában* nem utolsó játékot jadzott, több Fr. Emigransokkal együtt, a' kik a' Fr. Kormányzékttől ki adott amnestiának jótéményével vagy önként élpi nem akartak, vagy arra érdemeseknek nem itéltetvén, abból örökre ki rekesztettek, ismét *Offenburgba* mentek, abban a' reménységben lévén, hogy az utolsó őlzve esküvés szerentséssen ki fogna ütni. — Sőt Ex Generál *Dumourier* is egy *Burbonnal*

együtt, változtatott köntösben, azon város környékén tártzkodtak, olly feltétellel, hogy ha Pichegrü maga planumában bóldogúl, Alsatiába mingyárt által mennyenek, és az emigransoknak segítségekkel egész Párisig furhassák magokat. Mindnyájan nagy summa pénzt, a' mint mondják 60 millió livrát, kaptak azon feltételeknek eszközlésére Angliától. — Az Alsó Rajnai Osztályban is fok gyanús személyek fogattanak el.

E' folyó Martzius 2 ik napján, az Angliából Pichegrüvel együtt Párisban ment Fr. herczeg Polignac is el fogattatott, 's nálla is azon Angliai fáabrikabéli fegyverek találtattak, mint amannál és Georgesnél. Az őtet le árestáló Fr. katonákra igen nagyon bosszonkodott, 's nyúl szivü embereknek nevezte. — Vele együtt a' felesége is, született Belga asszony, el fogattatott. — Ezen kérdésre, hogy hogy mérészlett Párisba menni, holott az amnestiában nem részesült, így felelt herczeg Polignac: azt gondo'tam, hogy a' Contra revolutió Franczia Országban már meg készült.

Egy azon 12 banditak, avagy öszve esküttek között, a' kik Párisban Pichegrüvel együtt keleptzébe akadtak, fel akarta magát a' tömlöczbe akasztani; de igen rossz idő pontot tudott feltételének eszközlésére választani, mivel ollyankor menvén bé a' tömlöcztartó hozzája, a' midön a' kötelen tsüggött ugyan már, de még meg nem fült, kötelét kétfelé vágta, 's nyakárúl le vette. Minkelőtte életét végezni akarta volna, testamento-mot tsinált, mellyben Georgést, a' ki még akkor kézbe nem került, derék 's bátor szivü vitéznek, Moreaut pedig félénk, és az illy planum-

nak elzközlésére alkalmatlan embernek festette le.

Azon napot meg előzőtt éjjel, mellyen G e o r g e s fogságba esett, egy olly hajadonnál hált, a' ki feslett életéről közönségesen esmértes volt. Este hozzája menvén piftolyát a' mellyére tette a' hajadonnak, 's avval fenyegette, hogy ha vagy szobájából ki megyen, vagy valamelly jelt ad arra, hogy ő ott légyen, azonnal meg öli. Annak meg akadályoztatására, hogy ki ne mennyen, egy mairatzot, az az ló szőrrel tömött derekalyt terített az ajtó eleibe, 's azon aludott viradtig. — A' hajadon annyira meg rettent, hogy a' következett napon meg is hólt. — Annak a' B o u f f e t nevű Policia Agensnek árván maradt gyermekei, a' kit G e o r g e s agyon lött, a' Kormányfzék rendelkezéséből, a' Respublika költségén fognak fel neveltetni. — A' nálla Franczia papiros pénzben tállatott summa is, melly 80 ezer livrára tétetik, azon árváknak 's édes anyyoknak rendeltetett. — Azon polgárokat, a' kik a' G e o r g e s meg fogásában hathatós eszközök voltak, a' Kormányfzék mind fel íratta, és ezeknek is jutalom fog adatni. —

A' Strálszburgi közönséges újság leveleknek 16 ik Martiusi darabjában következendő dolgokról tudósítatunk; A' mi véghatárainkon öszve gyült Franczia Emigransok által tartatott gyülléseknek és tanátskozásoknak fontos következései lőnek. Polgár C a u l i n c o u r t az első Conzúl Generál Adjutánsa, tegnap előtt este, a' városnak Rénusra nyiló kapuját fel nyittatván, L e v a l Generállal együtt ezen folyó viznek jobb partyára által ment, a' hová néhány órával annakelőtte, a' nál-

lunk fekvő katona őrizet közzül egy gyalog batalion, egy lovasosztály, és egynéhány 100 főből álló polgári katonaság marsirozott. A' bé következett éjfel Kéhlbe, 's onnan Offenburg alá mentek, és mind ezt, mind amazt körül kerítették, és az oda való Policiának Commissariusai által, az oda gyűlt és a' Pichegrüvel egyet értő Fr. Emigránsoknak szállásaikat magoknak ki mutattatták, 's őket meg fogták. A' fent nevezett két Generálisok magok is Offenburgba mentek, és csak tegnap tértek onnan vissza. Az oda marsirozott colonne is vissza jött tegnap, és az ott el fogatott 15 Emigránsokat a' várba tsukatták. Ezek között vannak Reich Bároné és Abbé Aymar, néhai Kardinál Rohánnak Generál Vicariusza. — Azon éjjel, tudniillik, Martzius 14 ik napját követett éjtzakán, egy gyalogságból, lovasságból, artillériákból, és polgári katonaságból álló colonne, a' Rénus szigete mellett annak jobb partjára hajókon által szállítatván, Ettenheim alá marsiroztak, 's az ott ölzve gyűlt Francia emigránsokat mind el fogták. Ezek között volt Ex-Generál Dümourier is. Ezen expeditióról, melly a' Bádeni Val. Fejedelem engedelméből esett meg, bővebb tudósítást várunk. Tegnap nálunk is 10 ölzve esküttek, többire mindnyájan Emigránsok fogattattak el. Ezek közt vagynak Francia Ex-Gróf Toulouse Lautrec feleségétől, Klingling allzonyság amannak napája, Generál Desnoyers, a' kihárom elztendővel ennekelőtte a' katona Commissiónak Elöülüje lévén, a' Pichegrü czimborás társait szabadon bocsátotta, Demonge és felesége, a' kik a' mostani esküvesnek részesei voltak mindnyájan.

A' Párisi közönséges levelek nagyon tsudálkoznak azon, hogy Georges, kinek nagy agya kaponyájában kevés ész szorúlt, és minden nagy dolgoknak eszközésére alkalmatlan ember, a' Policiának reá függesztett szemeit olly sokáig el kerülhette. — Pichegrü ről azt írják, hogy ő kóldús ruhába öltözve mankókon járt, és mester-séges orrot viselt, 's az által tette magát esméretlenné.

### Batava Respublika.

A m s t e r d a m b ó l Martzius 9 ik napján. Pichegrünek Párisban lett meg fogattatása mind itt, mind Hagában, mind egyebütt, a' hol ő esmeretes vala, nagy bámulást okozott. — Ki gondolta volna azt valaha, hogy az a' nagy héros, a' ki 1795 ik esztendőben Hollandiát meg hódoltatta, 1804 ikben, több gonosztévökkel együtt a' Tempe i tömlöczbe zárattassék, 's érdemlett büntetése idejének óráit ott számlálgassa. — Pichegrünek az a' maga meg határozása, melly szerént ő a' Fr. Országba való menetelre magát le kötelezte, egy olly mérész dolog vólt, mellynek kétséges ki menetele ötöt attól el rettenthette volna. Hollandiának meg hódoltatója most már a' gyilkosokkal vitetett a' birák itilő széke eleibe. — Hasonló elmélkedések tétetődnek Generál M o r e a u felől.

R o t t e r d á m b ó l Martzius 10 ik napján. A' Londonból hozzánk küldetett magános levelekből azt olvassuk, hogy még azon napon is vesze-delem közt forgott a' Király élete, és hogy kevés reménység vólt meg gyógyulásához. Ezen környülállás miatt sok vetélkedés támadt a' Parliamentum utólsó gyűllésében. —

H á g a b ó l Martzius 6 ik napján. Annál bi-

zonyosabb nints, hogy a' mi Vice Admirálisunk Hartsink kórmányára bízott kis flottánk, mellyre 3000 főből álló hadi nép szállítatott, a' Jó Reménység Fokából egyenesen a' Ceyloni sziget alá fog menni, a' melly sziget, a' mint tudva van, az Ammienfi békeségben az Anglusoknak engedtetett vala. Annak vissza szerzésére a' jelenvaló időpontnál kedvezőbbet magunk se kívánhatunk volna mi magunknak. Egy felől szüntelenvaló felelemben lévén az Angliai Kormányzók a' Franciaáknak oda leendő ki szállásoktól, minden hadi és tengeri erejeket annak meg akadályoztatására kívánnyák fordítani. Más részről a' Ceylon szigetbéli lakosok még most is nagyobb hajlandósággal viseltetvén a' Belgák eránt, az ott levő Anglusokkal hadba keveredtek, 's onnan egészen ki akarják őket irtani.

A' nállunk lévő Francia első rangú követnek, polgár Semonvilének a' veje Oberster Sparre hozta hozzánk a' Pich egrü meg fogattatásáról való hirt leg elsőben, a' ki ezen folyó Martius 2 ik napján jött vissza Párisból, a' hová, más fontos dologban Kurir fővel küldetett vala. Ide lett vissza érkezése után, mingyárt kurirt küldött Generál Marmonthoz Semonville. Minden Hollandiai kikötő helyekben találtatott hajókat le árestáltatott a' nevezett Frantzia Generál, ne hogy azoknak az öszve eskütteknek, a' kik vagy itt tartózkodtak, vagy Francia Országból ide futottak, az Angliába való által menetelre alkalmatóságok lehessen. A' múlt szombaton este egy Frantzia fogatott itt el, kinek minden írásait le petsételtette Semonville, és kurir által tett e' történetről jelentést a' Frantzia Kormányzóknek,

mellyből azt lehet ki húzni, hogy nem utolsó embernek kell ezen elfogatott Francziának lenni.

### O l a s z O r s z á g.

A' 25-ik Februáriusi Maylandi tudósítások egyenlőképen azt állatták, hogy a' bé közönt tavafzon, az Olasz Országi partokon, és a' Közép Tengerben olly dolgok törtennének, mellyekről nem is álmodtak az emberek. — Az Olasz Országban lévő Franczia ármádia mind jobban jobban öregbitetik, és azok helyett a' hadi seregek helyett, a' mellyek az Olasz Respublika tartományaiból Nápoly Országba marsiroznak, újabb seregek küldetnek Franczia Országból. — Közönségesen azt beszélik, hogy a' Franczia hadi seregek parantsolatot vettek volna a' Nápoly városába való bé nyomulásra, és a' Szárdiniai sziget elfoglalására. Ez az oka, hogy Admirál Nelson a' Szárdiniai és Génuai kikötőhelyek elcsibe egynéhány hadakozó hajót állított ki őrizetre.

Florentziából Martzius 10-ik napján. Tiz nap alatt négy Párisból jött Frantzia kurir utazott itten keresztül Nápoly Országba. Azt kívánnya a' Nápolyi Fels Királytól a' Franczia Kormányfészék, hogy minden kikötő helyeit engedje által a' Frantziáknak, a' jelenvaló háború alatt, és hogy ennek végződéséig mindenkor Franczia katonaság legyen Nápoly városában őrizetben. — Ezeket kívánnya Ö Nápolyi Kir. Felségétől az Angliai fő Kormányfészék is. (Még eddig sem egyiknek, sem a' másiknak nem adatott kívánatos válasz. —

### N é m e t O r s z á g.

Berlin, Martz. 3-kán. Lithvaniában, Lief-

landban, és Kurlandban, nagy mozgás van az Orosz katonaság között. A' Cronstadi kikötőhelyben 35 Linea hajók készülnek a' kivevéshez, a' mellyekre egy válogatot fegyveresekből álló Orosz sereg fog fel ülni, minekelőtte a' tengerre kiveznének. — A' mi Királyunk hűségesen megmaradni szándékozik a' neutralitás mellett, és tsak abban az esetben áll el a' mellől, ha önnön tartományait látja fenyegettetni.

### Magyar Ország.

Eggyesült Gömör Kis Hont Vármegyéből Martzius 10 ik napján. Tek. Pongyeloki Róth Ferencz Ur, Tek. Hont Vármegyében számos esztendőig Fő Szolgabiróságot, 's azután második All Vice Íspánságot ditséretellen viselt érdemes hazánkfiá, négy hétig tartott súlyos nyavalyája után, e' folyó hólnapnak 5-ikén, 63 esztendőös korában hasznos életét el végezte, 's harmad nap múlva, úgymint Martzius 7 ik napján, a' szokott czeremoniákkal, gyászba bórult úri atyafiainak sűrű könnyei által kisirtetvén, el is temetett. Ezen sok virtusokkal ékeskedett meg holt Urban Kis Hontnak Atlaffá el húnyt, és tsak egy szív sem találtatik ezen Kerületben, melly ezen jó Urnak halálán meg ne keseredett volna, a' ki egész élete folyásában hasznos polgár, munkás hazafi, jó szívű 's nyájas barát, az Özvegyeknek, 's árváknak gyámolok, a' szükölködő szegényeknek jóltévőjök, az ügye fogyottaknak hatalmas pártfogójok — egy szóval, a' szinmutatástól üres jó szívűségnek, munkás emberi szeretetnek, szelidtségnek, könnyörületességnek, és fáradhatatlan szorgalmatosságának eleven tüköre — tsupa jóság, és kegyesség volt. Tehát, bizvást el merem mind-

azoknak képekben, a' kik ezen el húnnyt jó Urat közelebről vagy távolabról esmérték, mondani, hogy méltó meg illetődéssel, 's buzgó sohajtással el mongyák velem együtt ezeket:

Tsendességben nyugodjanak R ó t h F e r e n t z Ur  
hamvai

Kövelessék ött virtusinak érdemlett jutalmi!!!

S z a t t h m ' á r V á r m e g y é b ő l F e b r u a r i u s hólnapban. Itt körülöttünk, Sályi nevezetű helységben, egy szolga legény, és egy nevendék gyermek a' kerteken öszve találkozáván, az utolsóbb egy fára fel mász, a' szolga legény pedig azon fa alá menvén avval kezdi amazt ijeszgetni, hogy a' fát alatta le vágja, a' minthogy a' kezében volt fejszével derekasan is kezdette azt vagdalni. A' fánn lévő gyermek azon meg ijedvén, a' fának egyik ágjába kapaszkodik, hogy azon a' földre botsátkozzon. Azomban a' szolga legény, meg akkor is szüntelen vagdolván a' fához, úgy még vágja a' gyermeknek a' horgas inát, hogy negyed nap alatt belé meg hólt. — Hazánk törvénye, a' mint tudni való, két közönséges ágra osztja fel a' gyilkosságot, úgymint a' szántszándékból, és történetből valóra. Mivel a' szolga legénynek ezen tselekedetét mind a' két félére lehet szorítani, kétség kívül elegyes fog az ő büntetése is lenni.

Egy valaki, a' múlt Februarius 11 ik napján esett napbéli fogyatkozást, még előre igen nagyitván, 's arról azt hirdetvén, hogy az ebédet is gyertya világnál kell enni, sok természeti dolgokat nem értő embert annyira el rettentet, hogy azon napot, mint az itilet napját úgy várták. A' gyermekek sem akartak azon nap az Oskolába

menni, avval mentvén magokat, hogy a' setétben kellene nékiek onnan haza menni. De jól jártak, mivel ámbár azon napon borúlt idő vólt, még is mindazáltal sem ebédet gyertya világnál enni, sem az oskolából setétben haza menni nem kényszerítettek. (Itt Bécsben meg lehető's setét vólt azon órában, mellyben a' nap fogyatkozása történt, és akkor a' Leopoldstadban a' barány tzipmerü vendégfogadóban vólt néhány érdemes Komáromi kereskedők gyertya világnál ettek ebédet.)

### H i r - a d á s.

A' N. Sáros Pataki Reform. Collegiumban, a' Római és Német Literaturának Extraord. Professora, Titt. N i t s D á n i e l Ur következendő tzipmü munkákat adott nyomtatás alá, úgy-mint:

1. N é m e t G r a m m a t i k a Adelung szerént, egy olvasó könyvel 's szótárral együtt. Nyomtatik Löt'sén Meyer Jósef könyvnyomtató műhelyében, Titt. Otterlamm Ur vigyázatja alatt. Az ár-ra 40, vagy leg fellyebb 45 kr. fog lenni. — Maga a' Grammatika 10 vagy 12 árkusra megyen, az ahoz ragasztott Chrestomathia és vocabularium is ugyan annyira. Néhány Német nyelvre fordítatandó Magyar exercitiumok is lesznek ahoz ragasztva olyanak, mellyeket a' Német nyelvet tanulni kezdő ifják könnyen meg tanulhatnak.

2. C h r e s t o m a t h i a Germanica, in usum illorum, qui lingua Germanica literas Hungarorum excolere cupiunt. Ennek a' könyvetskének Magy. Előjáró beszédjében, elsőben a' Német Nyelvnek rövid historiája: másodikzor a' régi és pallérozatlan Német nyelvnek néhány példamányai; harmadszor, az újjabb, avagy a'

pallérozott Német nyelvnek és Literaturának jeles-  
való állapotja fognak elő adatni.

3. Poetische Schriften, von Daniel  
Nitsch, Tom. I. et II. in 12. — Mindeniket meg-  
lehet magánál a' Szerző Urnál, és a' nevezetesebb  
Magy. könyváros boltokban kapni.

### Jelentés.

Elkészülvén a' Német Magyar Lexiconnak  
II ik darabja, a' nyomtatványok még ezen hónap-  
ban leszállítottak a' következő helyekre:  
u. m:

Pestre Kis István könyváros Urhoz szállítat-  
nak az Eperjesre, Gyulára, Kaffára, Losontzra,  
Miskóltzra, Pestre, Rosnyóra, S. Patakra és Szé-  
kesfejérvárra küldendő Tsomók.

Debreczenbe Prof. Tiszt. Sárvári Pál Urhoz  
a' N. Váradra és Szigetre küldendő Tsomók.

Po'sonba Schweiger Könyváros Urhoz a' Lé-  
vára, Lötsére, Nyitrára és Belztertze Bányára  
küldendők.

Kolosvárra Prof. Tiszt. Dani 'Sigmund Urhoz  
az Enyedre, Marosvásárhelyre küldendők.

A' következő helyekre magam küldöm a'  
tudva lévő úton a' Könyvek Tsomóit, u. m. Eger-  
be, Győrbe, Komáromba, Pápára, Sopronba, Vesz-  
prémbe.

A' most nevezett Helyekről méltoztassák az  
Érdemes Előrefizetéstőlve szedett Urak a' nyom-  
tatványok Tsomóit jó gondviselés alatt elhordat-  
datni; arról én gondoskodtam, hogy a' nyomtat-  
ványokban egy könnyen is kár ne eshesen; min-  
den Tsomóit vázlonba bévarratván.

Ezen Jelentés folytatása a' jövő Postán kül-  
dendő M. Kurirba következik.

Márton József.